

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 22.636 van 3 februari 2009
in de zaak RvV x II

In zake: x
Gekozen woonplaats: bij x
tegen:

De stad Antwerpen, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de heer x in naam van zijn minderjarige dochter x, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 7 juli 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van Antwerpen of van zijn gemachtigde van 19 juni 2008 tot niet-inoverwegingneming, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde datum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de repliekmemoirie van de verzoekende partij.

Gelet op de beschikking van 18 (gericht aan verzoekende partij) en 30 (gericht aan verwerende partij) december 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat S. TUCI loco advocaat S. TORNEY en van advocaat S. TEIJSEN, die loco advocaat Ch. COEN verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 19 juni 2006 dient M.-N. als vader van verzoekster, zijn 7-jarige dochter, een aanvraag in tot gezinshereniging.

Op dezelfde datum beslist de burgemeester van de stad Antwerpen of zijn gemachtigde deze aanvraag niet in overweging te nemen.

Dit is de bestreden beslissing en deze wordt eveneens op 19 juni 2008 aan verzoekster ter kennis gebracht. Ze is gemotiveerd als volgt:

“Het bewijs van de bloed- of aanverwantschapsband of partnerschap met een burger van de Unie wordt niet geleverd overeenkomstig artikel 44 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981”

2. Over de ontvankelijkheid

Luidens artikel 39/69 §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel die door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden en de wijze waarop deze rechtsregel wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

De verzoekende partij beperkt zich in haar verzoekschrift tot een amalgaam van feiten, klachten tegen het bestuur en begrippen zonder evenwel op voldoende en duidelijke wijze de rechtsregel aan te geven die zij geschonden acht, noch een omschrijving te geven van de wijze waarop de regel geschonden werd. Ambtshalve wordt vastgesteld dat het verzoekschrift geen middel bevat in de zin van de voornoemde bepaling. Het beroep is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. M. DENYS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

A. DE SMET.